

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. Quomodo Nitriae Monachi, Cyrilli causâ Alexandriam ingressi,
seditionem contra Praefectum Orestem concitaverunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐπεὶ δὲ τῶν Φιλίας λόγος ὀρέσσης ἔπαυσε... ἐδέχθη, τὴν βίβλον τῆς εὐαγγελίων ὁ κύριλλος...

A Cumque Orestes sermones de amicitia redintegranda minime admitteret, Evangeliorum codicem protendit...

Κεφ. ιδ΄.

Ἐκείνο κατὰ τὴν παλαιάν μοναχίαν εἰς ἀλεξάνδρειαν ὑπὲρ κυρίλλου...

CAP. XIV.

Quomodo Nitriae Monachi, Cyrilli causa Alexandriam ingressi, seditionem contra Praefectum Orestem concitarunt.

Τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς νιτρίας μοναχῶν βίβλους, ἐνθεν ἔχοντες φρόνημα διὰ τοῦ θεοῦ...

Quidam ex Monachis qui in Nitriae montibus habitabant, ferventiore animo praediti, jam inde a Theophili temporibus...

ἐκείνην ἀπονομήσαντες, ἐπέλασαν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἡγήσαντο δὲ τὸν ἐπαρχὸν...

dum formidantes. Inter haec Alexandrinorum populus accurrit, opem Praefecto laturus adversus Monachos.

multis laudibus in Ecclesia profectus, qui pro pietate certamen subiisset. Sed qui modestiores erant ex ipsis etiam Christianis, hoc Cyrilli studium erga Ammonium non probarunt. Comperit enim habebant, hunc temeritatis suæ penas dedisse, non autem tormentis immortuum esse dum Christum negare compelleretur. Quamobrem & Cyrillus ipse hujus rei memoriam paulatim silentio obliteravit. Verum similitas inter Cyrillum atque Orestem, nequaquam hic stetit. Quidam enim casus prioribus haud absimilis, eam denuo excitavit.

Ἀπὸ ἐκκλησίας τὸ φρόνημα, ὡς ἀγῶνα ὑπερῆρας ἐπιπέρας ἀνελομένῃ· ἀλλ' οἱ σωφροσύνῃ καὶ περὶ χριστιανοὺς ὄντες, ὅσα ἀπεδέχοντο τῆς τέτης ἔκυρίλλῃ ἀπεδὴν ἠπίσταντο, περὶ ἐπείας δὲ κίλῳ δ' ἐδ' ὠκίνας τὸν ἀμμόνιον, ἡ μὴν ἀνάγκη δ' ἐνήσεως Χριστοῦ, ἀπαποδοῦναι ταῖς βασάνοις· διὸ ἡ κύριλλῳ καὶ ὁ ὄρεστη χυτῶ ἡσυχάζειν λήθῳ ἔγνωμένῃ εἰργασασθ'· ἀλλ' ἔχ' ἕως τέτης ἔση τὸ δεινὸν τῆς μεταξὺ κύριλλῃ καὶ ὄρεστη φιλονεικίας ἀπίσταντο γ' αὐτῶν ἕτερον π' ἄπιστον, τοῖς φθασασθ' ἀπὸ πλῆσιον.

CAPUT XV.

De Hypatia Philosophæ.

Mulier quædam fuit Alexandria, nomine Hypatia, Theonis Philosophi filia. Hæc ad tantam eruditionem pervenerat, ut omnes sui temporis Philosophos longo intervallo superaret, & in Platoniam scholam à Photino deductam succederet, cunctasque Philosophiæ disciplinas auditoribus exponeret. Quocirca omnes Philosophiæ Studiosi ad illam undiq; confluebant. Porro propter fiduciam atque auctoritatem quam sibi ex eruditione comparaverat, interdum quoque cum singulari modestia ad iudices accedebat. Neque vero pudor erat ipsi, in media hominum frequentia apparere. Nam ob eximiam ipsius modestiam, omnes eam reverebantur simul ac suspiciebant. Hanc igitur eo tempore adortus est invidia livor. Nam quoniam cum Oreste crebrius colloquebatur, hinc concinnata est adversus eam calumniam apud plebem Christianorum, quasi per ipsam staret quo minus inter Cyrillum atque Orestem amicitia reconciliaretur. Quidam igitur viri ardentioribus animis præditi, quorum dux erat Petrus quidam Lector, conspiratione factâ mulierem observant, domum nescio unde redeuntem. Eamque è sella detractam, ad Ecclesiam quæ Cæsareum cognominatur, rapiunt: & vestibus exutam, testis interemerunt. Cumque membratim eam discerpissent, membra in locum quem Cinaronem vocant, comportata incendio consumpserunt. Eates tum Cyrillo, tum Alexandrinorū

Κεφ. ιε΄.

Περὶ ὑπατίας τῆς φιλοσόφου.

Ἦν τις γυνὴ ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ, τῆς ὑπατίας· αὐτῆς θέονος μὴν ἔφασκε θυγάτηρ ἦν· ἐπὶ τοσοῦτον ἢ περὶ τοσοῦτον δειάς, ὡς ὑπερακούσασα τὰς κατ' αὐτὴν φιλοσόφους, τὴν ἡπλασιονικὴν δὲ πλωτῆρα ταγομένῳ διατεθεῖν διαδέξασθ', καὶ πᾶσι τὰ φιλοσόφῃ μαθήματα τοῖς βελομένοις ἐκπέθεσθ'· διὸ ἡ οἰπαναχόθεν φιλοσόφῃ βελομένοι, κατέπερχον παρ' αὐτῆς διὰ τὴν ἀρεσθῆσαν αὐτῆς ἐν τῆς παιδείας σέμνῃ παρρησίᾳ, καὶ τοῖς ἀρχεπισκοποῦσι ἀρεσθῆσαν ἡρχεῖο· ἡ ὅσα ἦν περὶ αὐτῆς, ἐμίσω ἀνδρῶν παρεῖναι αὐτῆν· πάντες γ' οὖν ὑπερέδρασαν σωφροσύνῃν, πλέον αὐτῆς ἠδ' ἔντο, καὶ κατεπλήθυνον ἡ δὴ ταυτετετε ὁ φθόνος ὠπλίσατο· ἐπεὶ γ' σωτηρία χανε συγχρότερον τῷ ὄρεστη, διαβολῆς τῆς οὐκίησε κατ' αὐτῆς ὡσαύτως τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἄρα εἴη αὐτῆς ἡ μὴ συγχρότερον τὸν ὄρεστη εἰς Φιλίαν τῷ ἄπιστον συμπερῆσαι ἡ δὴ συμφωνήσαντες ἀνδρες τὸ φρόνημα ἔνθεροι, ὡς ἡγεῖτο Πέτρος ὁ πρὸς ἀναγνώσεως, ἄπιστον τὴν ἀνθρώπων ἐπανεῖναι ἄπιστον ποθέν· ἔσ' ἐν τῇ δὲ φρεσὶ ἐπ' αὐτῆς, ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἢ ἐπ' ὠνόμαον καὶ σάριον σωτῆρα δὲ ποδύσαντες τε τῶν ἐπ' αὐτῆς, ὅσρακοις ἀνείλον· ἡ μετὰ δὲ διασπασασθ' ἐπὶ τὸν καλέμενον κινάρων τὰ μὲν σωτῆρα, πυρὶ καὶ ἡλώσαν τῆς ὄρεστη καὶ μῶμον κυρίλλῳ καὶ τῇ ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας.